

РЕШЕНИЕ

№ 7001

гр. София, 14.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 06.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9715** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на П. Т. А., гражданин на К., с адрес посочен в жалбата в [населено място], [улица] с заявен адрес пред съответните административни органи в [населено място], [улица] срещу заповед рег. № ЗДЧ - 541/08.08.2013г., връчена на жалбоподателя на 12.09.2013г. за налагане на принудителна административна мярка „Принудително отвеждане до границата на Република Б.”.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Излагат се доводи, че жалбоподателя е подал молба по чл. 11, ал. 1 от ППЗЧРБ за продължаване на срока на разрешението му краткосрочно пребиваване на основание издадена виза „С”, което обстоятелство не е съобразено от административния орган. В хода на съдебното производство жалбоподателя не се представлява и не представя становище.

Ответникът - директорът на СДВР, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Синапов поддържа становище за неоснователност на жалбата. Прави искане за потвърждаване на издадената заповед, излага доводи, че липсва основание за продължаване на срока на пребиваване на чужденеца.

Прокурор Кайнакчиева от СГП, която участва в съдебното производство дава заключение, че жалбата е неоснователна. Заповедта е правилна и законосъобразна, издадена при правилно приложение на материалния закон.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията

на страните, и извърши цялостна служебна проверка на оспорения акт, приема за установено следното:

Със заповед рег. № ЗДЧ-541/08.08.2013г. издадена от Хр. Т., упълномощен за директора на СДВР със заповед рег. № з-11799/26.07.2013г., на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка „Принудително отвеждане до границата на Република Б.” на чужденеца П. Т. А., гражданин на К., [дата на раждане] На основание чл. 39б във връзка с чл. 39а, т. 2 от ЗЧРБ е определен срок от 7 дни за доброволно напускане на страната. Мотивите за издаване на заповедта са, че чужденецът е влязъл в страната с входна виза за краткосрочно пребиваване, подал е заявление за продължаване на престоя си и не е получил такова разрешение. Въпреки това не е напуснал страната до изтичане на разрешенния срок за пребиваване, не се открива на декларирания адрес и е с неустановено местоживееене.

Към административната преписка са приложени предложение на началник сектор „Миграция” при СДВР до директора на СДВР за издаване на процесната заповед, докладна записка от служители на сектор „Миграция”, от която е видно, че чужденецът не пребивава на декларирания от него адрес и е с неустановено местоживееене. Приложена е справка, с която се усдосотверява, че към 05.08.2013г. чужденецът не е напуснал страната. Срокът на разрешението му за пребиваване не е продължен, поради липса на основание за това, за което чужденецът е уведомен на 31.05.2013г. срещу подпис. Видно от представената справка за издадени визи, срокът на разрешеното пребиваване в страната на П. Т. А., гражданин на К. е два месеца, считано от 01.04.2013г. и към 08.08.2013г. е изтекъл.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от лице с право и интерес от оспорването и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, упълномощен от директора на СДВР по заповед за заместване, приложена към административната преписка. При издаването на заповедта не са нарушени административно - производствените правила. Не е допуснато и нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ, принудително отвеждане до границата на Република Б. се налага, когато чужденецът не напусне страната до изтичане на разрешенния му срок или в определения 7 – дневен срок по чл. 39б от ЗЧРБ. Разпоредбата е императивна и при изпълнение на фактическите основания, посочени в нея административният орган е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителната административна мярка. По делото е безспорно, че разрешенният срок за пребиваване на чужденеца е изтекъл към 31.05.2013г., не е удовлетворено искането му за продължаване на срока, въпреки което чужденецът не е напуснал страната към 05.08.2013г. Налице са предпоставките на чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ за постановяване на оспорената заповед. С оглед нормативното предписание, административният орган е направил правилна преценка за наличие на фактическите предпоставки за упражняване на властническата си компетентност с налагане на мярката за административна принуда.

Не са налице основания за отмяна на процесната заповед, предвид на което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Воден от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 43 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на заповед рег. № ЗДЧ-541/08.08.2013г. на началник на СДВР за налагане на принудителна административна мярка „Принудително отвеждане до границата на Република Б.” на П. Т. А., гражданин на К., с адрес посочен в жалбата в [населено място], [улица] с заявен адрес пред съответните административни органи в [населено място], [улица]

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: